

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus, Diumenge 29 de Agost de 1897

Núm. 3354

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. 350
n províncies trimestre. 350
Extranjero y Ultramar. 350
Anuñels, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
libreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorfe, carrer Junquera, 6.
No's retornan los originals encara que no's publicuin.

Farmacia Serra

La que paga més contribució de la província
ÚNICA FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

MALALTS DELS ULLS

Lo DOCTOR BIADA, oculista del Hospital del S. C. de Barcelona, ex-quefe de clínica y ab titol de las universitats de Berlin y Wurzburg, ex-ajudant dels Drs. Wecker y Landolt de Paris.

Reb en CONSULTA á Reus, tots los diumenges y dilluns de 9 á 12 y de 4 á 5.

Arrabal alt de Jesús, 38, sobre 'l Correu.

Los demés días á Barcelona, Claris, 44, cantonada á la Gran Via, de 11 á una y de 4 á 5.

CREMA LÀCTEA ROMEU

Reproductora de la llet

aprobada per la M. Iltre. Acadèmia Médich Farmacèutica de Barcelona.

Eficacament recomenada per aumentar la llet á los Mares de família, quan s'ha hagut de retirar per disgust, fluixet, etc. Ab son ús, tota mare pot crer á sos fills durant lo temps de la làctancia.

Dipòsit: Farmacia del A. SERRA, Arrabal de Sta. Anna, 80

REUS

SECCIÓ DOCTRINAL

Cultura catalana

La vila de Sitges, avans casi ignorada de tothom, va cobrant esplendor de dia en dia, y en l' història del art modern, complirà un de sos més hermosos fulls, lo seu nom serà l' tema preferent de casi tot sos capítols, al menos dels més interessants.

Primer, ya fa anys, la celebració d' una exposició de cuadros modernistas, després la erecció del ya célebre *Car Ferrat*, més tard lo famós certamen literari modernista, y fa poch la representació de dramas y pessas musicals informats segons los més moderns procediments de las novas escolas, en Maeterlink y en Franck donant la mà en lo sagrat amor al art.

Lo dia 24 dels corrents, celebrà la ya famosa vila sa Festa Major, y havia de coronar sa festa local rendint tribut á un dels més grans representants del art pictòrich, al célebre *Greco*, lo verdader precursor de nosaltres modernistes que han prèss per sa Meva la blanca vila de Sitges.

Sitges aixeca un monument al *Greco*, ha posat ya sa primera pedra, y per la pròxima Festa Major, en l' hermós passeig de la Ribera, veurém alsarse la figura d' aquell geni, com el sant protector d' aquell poble d' artistas.

Santiago Rusinyol, verdadera ànime del moviment modernista català y promovedor del monument, en aquell memorable acte pronuncià l' següent discurs, que ab délit llegiran nostres apreciats lectors.

Discurs d'en Russinyol

SIRGETANS.

Moltas proves haben doust de cultura, simay heu callat al alsarre l' injusticia, y sempre heu respondi

á qualsevol idea noble. En el mapa dels pobles civils dels dels pobles civils el nom d'aquest poble blanch es marcat en lletres d' or, en el llibre de l' història de l' art de la nostra terra hi tindreu la vostra plana y en el cor de cada artista hi guardará un raconet per 'ls fils d' aquesta petxina, d' aquesta hermosa petxina recoilzada á les onades.

L' acte qu' avuy realiséu, la fita que avuy se planta dona'l lloc ahont te d' alsarse la figura del gran Greco, es un dels actes que de nou vos enalteixen, es un ram més de llaurer que cau del temple de l' art á la falda d' aquest poble, es una pedra posada al progrés de l' esperit, es un pas vers l' ideal, es una empenya donada á nostra patria ensopida, un crit de desvetllament, un exemple que seguir y una prova de justicia.

El Greco, la figura imponentable que arribant de l' altre banda de platje d' aquell mar que contemplau, s' aturaba en les costas ponentines, com un raig de llum d' Orient, per crear aquell ar ascètic fet d' anyorans de patria y de somiosas tristesses; el gran artista que, despreciant els details, entrà en el fondo de l' anima y va desentrenyant la vida per donarla á sus figures; el precursor modernista, trovant en el realisme, les línies del sofriment, les arrugas de pensaments misteriosos, els plechs de desengany y amargures y clavantlas á la tela ab veritat idealizada; el cor generós y noble, tenint els brassos oberts á tots els aimants de l' art, pertot aquells que sofrien la pobresa de la vida y sentien germinar l' idea qu' es vol fer obra; l' admirat del gran Velazquez, el mestre de tota una època y el profeta inspiradíssim; aquell artista inmortat que no tenia ni una pedra senyalant son pas gloriós, ni un cípere qu' ombragués la seva tomba ignorada, ni una lèpida despertant el caminant la memòria de son nom, escrit al cor dels artistas.

Aquell ser qu' ab la flama del seu geni donà mes nom á eixa Espanya que totes las flamerades d' orient

tal fantesia; no li han cremat ni un llamet á l' era del seu altar; aquell potent creador, que donà savia nova, lla á tot un bosch de pintors, no ha tingut ni una modesta corona, com fruit del agrahiment; aquella augusta silueta que passeja nostre nom de banda á banda de terra, no té un rasser ni un coixí á en els brassos de la patria del seu cor; y el nom que alsá un monument en el mapa d' eixa Espanya y qu' ens, ha deixat sas obras, no li ha fornat ni una pedra del pedestal de sa gloria.

Avuy que s' alsen panteons en el camp de la codicia; que brotan estàtuas neixents de l' enlluernament, son molt pocs dels qu' es recordan de las tombas ab palma, y a vosaltres vos ha tocat recullir aquesta herència sagrada, un deber espiritual, un testament del recort, que os agrahim ab tota l' ànima. Vosaltres heu donat proves á n' aquest temps de miserias y d' ignobles egoismes, de practicar lo més noble que nia á l' cor de l' home; l' agrahiment de la glòria; l' agrahiment al que llega un goig espiritual, vosaltres habeu sapigut, en aquells moments tristíssims que las rialls s' emplean en burlarre de las creencies mes santas, heu sapigut posarvos serios y despreciar las mofas; vosaltres no habeu mirat si l' artista que enaltiu era fill de aquella terra sabian qu' era un artista, sabian qu' era olvidat, y no heu volgut saber res més. Lo demés ho dirà el monument; lo demés ho dirà aquell que ns fassi justicia, justicia ben merecuda, y ab tal noblesa guanyada.

Gracias á aqueixa noblesa, prompte, á ran d' aqueixas onades, tots hi veurém aixecarre la figura, recort á n' el gran artista que nasqué sota un celatje blau com aquell y com aquell sense tacas, vingué á anyangar en las fosques catedrals veladas de poesía la clara llum de sa Grecia. Encarnat son esperit en la pedra de sa imatge, podrà d' aquí recordarli la bellesa de sa patria. Desde aquí l' espuma de las onades, serán els llavis puríssims de la gran Naturalesa besantlo amorosament; las onas que caminan incansables, li cantarán melen-giosas las corrandas del seu poble; el gronxament d' aquell mar serà el soroll d' un bressol que sentia endormiscat, al obrir els ulls á la vida; el mateix caliu del sol, que donarà tebiósament els monuments de sa isla, morenarà sa silueta y las mateixas estrelles que brillaven en la nit de la seva Hélade, brillaran sobre sa testa.

Això vos deurá á vosaltres la religió del recort, y creyeu, que veientlas practicar vos estimo y vos admiro. El poble, que tan generosament sacrifica en las aras d' aqueix temple, no al que ha deixat á la terra un bé purament material, sino un raix de l' esperit; el poble que repara si l' home que glorifica ha nascut á n' els tarrossos del terme, al cercat d' una frontera, sino en la plana del mon per hermosejar la vida; el possible que idealisa, que despasia als curts de miras y que veu l' amplaria del Art y el fondo de la bellesa; es digne de tenir patria; el que recull les idees que volen per tot lo mon, y las guarda en reliquiari y las bressava el caliu de la llar, es digne de que en el mon li reculleixin las sevas; als qu' amparan els artistas d' altres terras, no's trobarán emigrants á qualsevol país que vagin; no sofrirà anyorament el que reculli en sa casa els emigrats de mes lluny, ni serà fresa la tomba pel que guardi las despalladas venerables dels genis morts en sos brassos.

Tot això fareu vosaltres, al alsar aquell monument; tot degut al vostre esfors, tot á la fe que os alegra. Millor que ns hagin negat el bronze, D' aquest modo no devém res á ningú.

També els monuments son corassas que defensan à

la patria; son corassas de cultura qu' aturen a l' enemic pe'l sol respecte que inspiren: son muralles que ab el prestigi que donan al poble que les vesteix, se guanyen la simpatia; son armes civilisadas qu' aturen la feresa.

Si cada poble del mon tirés les armes del odi a la tornal de la gloria per essecar monuments, creguerem que les ceges armes ja no farien cap falta. Els pobles, glorificantse uns als altres, acabarien les guerres.

SANTIAGO RUSSINYOL.

ARTS Y LLETRES

Lo poeta y 'l prosista

Lo poeta, per escriure, no ha de menester casi mai la reflexió. Lo prosista, sols per ella es profón. Lo poeta, ab son sentir, es més profón encare que 'l prosista, per la rahó de que per expressar la idea que concebeix, mai siga sino per buscar la rima, fa que hagi de trahillar temps y més temps. En efecte, durant aqueix traball obligat, un sens fi de comentaris, d' aspectes diferents, de corolaris, se presentan necessàriament, a no ser un beneyt que s' entretinga en rimar un plagi. Aquests corolaris tots son excelents, brillants, justos, tots seduixen; desvian l' idea, l' encaminan, l' expliquen; tots encantan; pel prosista son los filons, son materials; pel poeta, son los reflexos d' un prisma. D'això 'n fa 'l poeta 'l gérmen, l' idea mare; ell s' hi lliga, y no se li escapa lo fruyt de la reflexió. Si sols te d' escriure quatre ratllas, fa que dintre d' elles hi cípiga tot; això constitueix la poesia, es adir, lo que fa pensar. Dintre un vers inspirat d' un verdader poeta, hi ha dues ó tres vegadas més de lo que diu; es lo lector qui deu suprir lo demés, segons ses ideas, sa intel·ligència ó sos gustos.

Parlém de la melodia. Per tot se sent, desde 'ls palcos de la Scala, hont les donas se balancejan entre lluminàries, fins a les valls més soliteries, hont los bous s' arreplegan cuan lo pastor xiula. La poesia es essencialment musical, no hi ha cap pensament, per bell que siga, devant del qual lo poeta no reculli si no s' hi troba melodia, y a forsa d' obrar això, no busca solament las paraules que expressin lo pensament, sinó que cerca la melodia que 'l realsi. Pel qui escriu en prosa, es cert, existeix, si ho sab veure, una classe de glosa que agrupa las paraules ab la més possible propietat; mes si aqueix gust y aqueix rebuscament preoccupan un xich més de lo necessari si l'escriptor, resulta una puerelitst que trau la forsa al pensament. Un exemple per probarho: la prosa no té ritme determinat, y sens ritme, no existeix melodia. Donchs, desde 'l moment que 'l medi que un emplea no es una condició necessaria per arribar a realitzar lo que un se proposa, qué resulta? ¿Qué dirian d' un home que portant un negocí urgent, s' imposés l' obligació d' anar pel carrer alsant molt los peus, com los que van carregats? Això es poch més ó menos lo que fa 'l prosista que dona cadència a sus frases, porta un negocí urgent, que diga 'l que pensi, no altra cosa. Lo poeta al contrari, té per primera lley, per condició indispensable, lo ritme y la mesura. Son talent no existeix independent d' aqueixas lleys, sino per ellas; lo ritme està en sos llavis, la mesura en sa gola; sens ellas es un mut.

Penetrém més endins. Ma intenció no es pas la de fer un paralelo prevant que 'l poeta es un cavaller y 'l prosista un peó. Jo sols dij que son dugas naturalesas completament diferents, del tot oposades y antitéticas l' una de l' altra. Això veiyem que no es molt raro trobar persones de mérit, de gran intel·ligència, y de molt ingenio, mostrant un gust perfecte per las obras en prosa, y que en cambi res entenen en poesia. D' altres, al revés, sensiblement ignorants, estranys a las lletres, que 'ls captiva, sens saber per qué, la sola cadència d' una rima, fins al punt de no poder examinar lo valor d' un pensament desde l' instant que constitueix un vers. ¿Qué pensarem d' això? Be fa regoneix que no es sols una diferencia de procediment lo que motiva per una part una gran repugnancia y per otra una vehement predilecció.

Lo novelista, escriptor dramàtic, lo moralista, l' historiador, lo filosof, venhen lo valor de las cosas; lo poeta 'n descobreix l' essència. Son geni, purament natiu, busca en tot las forces natiuves. Sa pensa es un arrel, una font que brolla de la terra; no li pregunta sobre política, no 'l feu discurrir sobre cualesvol circunstancia que hagi passat enfront d' ell; ell ignora aqueixos jochs de la fantasia y aqueixas variacions de la especie humana: no coneix més que un home; l'home es coneix sup escacs de los estructures de la ciutat.

terra tombi al rededor del sol; es indiferent als negocis públics y negligent als seus; ja 'n te prou ab las obras de la Natura; elles solas li bastan. Lo més petit ser, la més insignificant criatura, pel mer fet d' existir, excitan sa curiositat. Lo gran Goethe deixà sa ploma pera examinar una pedra de riu y la mirá dugas horas seguidas; ell sabia que en totes las cosas resideix un poch de secret de la Creació. Això obra 'l poeta; los sers inanimats, se li apareixen com a pensaments muts, Ensems que molts somniadors divagan buscant satisfacer sa exaltació per medi de declamacions ampulosas y per un pueril joch de frases y paraules, ell contempla capítal la forma de la materia y prova de penetrar dins la sava del mon. Mirar, sentir, expressar, veus aquells sa vida. Tot li parla; ell conversa ab un brí d' herba; sobre tots los contorns que fereixen sos ulls, fins ab los més deformes, ell reforsa y nudreix incessantment l' amor de la suprema bellesa. Sobre tots los sentiments que experimenta, sobre totes las accions de las quals ell es testimoni, busca la veritat eterna. Tal com ha viscut, tal se mor, ab la simplicitat primera; arriba al terme de sa gloria, y la darrera mirada que llenya sobre aqueix món, es encare la de un noi.

ALFRED DE MUSSET.

(Trad. de J. Aladern.)

CRÒNICA REGIONAL

OBSEERVACIÓ METEOROLÒGICA del dia 28 d' Agost de 1897

FACILITADA PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser-vació	BARÒMETRE aneroide	GRAU d' hu-mitat	PLUIA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OSER-particu-lar
9 m. 3 t.	755 756	87 88		8.7	Nuvol.	

HORAS d'obser-vació	TEMPERATURAS		VENTS	NUVOLS
	Maxima	Minim.		
9 m. 3 t.	42 33	19 25	24 25	S. S.
				Cum Min 0.6

Lo Certámen de coros de Tarragona

Molt s' ha parlat d' aquest Certámen, falló del Jurat è incidents desagradables que reportà; però la darrera paraula no era pas dita; lo clou de tanta xeràmeca, ha vingut a ésser la carta, que firmada per Angracia que agrupa las paraules ab la més possible propietat; mes si aqueix gust y aqueix rebuscament preoccupan un xich més de lo necessari si l'escriptor, resulta una puerelitst que trau la forsa al pensament. Un exemple per probarho: la prosa no té ritme determinat, y sens ritme, no existeix melodia. Donchs, desde 'l moment que 'l medi que un emplea no es una condició necessaria per arribar a realitzar lo que un se proposa, qué resulta? ¿Qué dirian d' un home que portant un negocí urgent, s' imposés l' obligació d' anar pel carrer alsant molt los peus, com los que van carregats?

Això es poch més ó menos lo que fa 'l prosista que dona cadència a sus frases, porta un negocí urgent, que diga 'l que pensi, no altra cosa. Lo poeta al contrari, té per primera lley, per condició indispensable, lo ritme y la mesura. Son talent no existeix independent d' aqueixas lleys, sino per ellas; lo ritme està en sos llavis, la mesura en sa gola; sens ellas es un mut.

Y una miquela mes avall segueix: "...Y cuidado el caso temo no aparece solamente en el arte musical, sino también en el literario y pictórico: así se ve un sencillo cuento como hay muchos, por venir con variada ortografía se nos quiere hacer pasar por joya literaria, y unas cuantas manchas sin matiz alguno, siendo verdes nos cuentan que es abrupta selva y si azules, aún por el estilo de las capas que dan los abanicos en las vigas, dicen ser espléndente cielos.

Ignorém quina autoritat pot tenir en l' art musical l' autor de la «Carta oberta»; mes desde 'l moment que se 'ns revela crítich en lletres y crítich en pintura y dibuix; y desde 'l moment que 'ns parla ab tan poch de respecte dels membres que componían lo Jurat, tots ells de fama reconeguda en lo mon del art diví, com també del modernisme, sense cap excepció, d' escàs valor, podríam dir que no 'n tenen gens ni mica, resultan las seves aclaracions pera las personas indiferents y pera tots los amateurs d' aquest art.

Que en lo fallo emés per lo Jurat la societat més perjudicada fou «La Violeta» no es pas cert.

No ha sigut, donchs, la «Catalunya Nova» qui la perjudicà. Es ell mateix, suposantlo son Director, qui no la feu surar per demunt de «El Eco Republicano» d' aquesta ciutat y «La Unión» de Vilaseca, ell que tants defectes troba a «Los Pescadores» arreglats per en Morera, que no deixa de ser un artista de verdadero mérito y apreciable compositor, no ha seguit ensenyant la energia y virilitat en los passatges de la partitura, ni la dolsor

y sentiment abont los inspirà son autor, ni la barcarola abont la concebí; d' altre modo, si tot això hagués fet, y á mes la seva batuta sapigués sugestionar á la massa, ni l' un coro ni l' altre, s' haurfan emportat lo primer y tercer premi.

A la «Catalunya Nova», li pertocava per dret propi lo segon desde 'l moment que se l' acceptà á la lluuya, per varias raons: una d' elles, la més fonamental, es que se sabia que 's presentava á la lluuya ab partitura different y que allí, en lo Certamen, hi anava á desenrotillar la tendència, qui en Catalunya, n' es iniciador lo genial Morera, com deya 'l Sr. G. en l' avans citat primer fondo. Per lo tant, si «Catalunya Nova» pertany á different escola, com es possible disputarli, ó regatejarli 'l premi concedit no essent aquest lo primer?

Lo Jurat, y de ben segur que cap dels individuos que 'l formavan s' assentà á la tribuna per cobrar un sou crescut, com en tota la mala intenció ve a suposar l' articulista á qui contestém, mentres «Catalunya Nova» cantava tenia á la vista sa nova partitura, y ell sol sab si 'ls coros d' en Morera l' interpretaren fidelment y això fou, no hi cap lo creure, que a cantar la d' en Clavé, ho haurfan fet de la manera magistral que ho feren de la que se 'ls hi ensenyà?

Convindria que per part de la Alcaldia se practiquessin algunes gestions á veure si 's podria obrir la cobrança de cédulas personals del present any econòmic, donchs encara que pera desembutxacar los diners may es hora, nos temém que si 's triga á obrir la cobrança després se 'ns esgatimin los tres mesos que l' Reglament concedeix pera proporcionar-noslas.

Y l' recàrrec no es pas insignificant, que consisteix en lo 150 per cent del valor de la cédula.

Durant bona part de la tarde d' ahir, lo cel se trobava cubert de núvols.

Nos pensavam que 'ns hauria obsequiat ab un rui xedet lo menos; pero 'l Sol tingüé prou forsa pera desentrenyar l' espay y á las sis de la tarde ja lluhia en tot son esplendor y com si cap obstacle l' hagués tingut amagat unas quantas horas.

Es seguit que com mes desitjada es una cosa es mes dificil de conseguir y per això, l' aygna que en altres comarcas de nostre mateix Principat ha cayut á cantis à qui n' hi ha fet revindre las minas.

L' acort pres per lo Municipi d' invitar al sabi geòlogic, Canonge Almeda, pera que visiti nostra ciutat y practiqui algunas investigacions en lo camp en cerca d' aygna, ha causat bon efecte entre nostres veïns que assedegats de tan preuat element de vida, vingui d' allí hont vingui, lo que desitjan y volen es que las fonts públicas, per lo menos, rugin.

Això es, que fóra molt oportú que l' acort se cumplís depressa, al objecte de que s' alimentin millor las esperansas que hā fet concebir la projectada vinguda del Canonge Sr. Almeda.

En la sessió del passat divendres ho digné 'l President accidental de nostre Municipi. Aném escassos, molt escaasos d' aygna, com si diguessim de mal à pitjor.

Donchs si tan malament aném, com realment es així, al Ajuntament tocallo posar-se á la altura que se correspon á una ciutat de la importància de la nostra y que si no mora de set es per verdader miracle.

Los nostres veïns, per la part, han fet més de lo que podia exigírosli; uns han anat a cercar l' aygna en los poues, cénies y minas, que la seca no 'ls ha extingit de nostre camp; altres, no rajant la font del seu barri respectiu han aprofitat l' aygna d' algun pou pera rentar y n' han anat a cercar algun cantí á la font més propera; y 'ls més, ab una paciencia digna de Jobes' han estat horas y horas esperant que 'ls toqués la tanda sa pera omplir; y tot això s' ha fet sense cap explosió d' indignació y sense moure gens ni mica de soroll.

Tanta mansuetat convé no oblidarla; tanta paciencia mereix que 's premihi degudament.

Cóm?

Portantloshi la causa, que ha motivat las seves penes, l' aygna.

En la nit d' avuy se representarà en lo teatre de la societat «El Alba» la hermosa producció dramàtica de Estàbanez «Un drama nuevo».

La societat coral «La Ilustració Obrera», de Tarragona, ha acordat dirigirse á la Junta de la «Associació de Coros de Clavé», protestant del salvatge atropell de que fou objecte la societat «Catalunya Nova» en aquella capital y solicitant obri-dita associació una amplia informació al objecte d' averiguar si en dit atropell hi

prengueren part societats à ella afiliadas y pera en cas afirmatiu imporlohi lo correctiu que mereixi son inacabable procedir.

Aplaudim sincerament l' acort près per la «Illustració Obrera» al que no duplèm s' hi adherirán las demés societats corals de la vehina ciutat.

Lo programa del concert que tindrà lloc avuy diumenge en los jardins del Centro de Lectura y que tingué que suspendrés à causa de la pluja lo diumenge anterior, serà l' següent:

Primera part

- «La bella Galatesa» (Suppé), per lo quinteto.
- «La anyoranza» (Velera Silvari), per l' Orfeó.

«Fantasía sobre motius de la Africana», (Meyerbeer), per lo quinteto.

«Serenata de Hiller», per lo quinteto.

Segona part

«La Mitjdiada» (Goula), per l' Orfeó.

«Cavalleria rusticana» (intermezzo), de Mascagni, per lo quinteto.

«Invocación á Euterpe» (Clevé, per l' Orfeó) acompañat al piano per D. Estanislao Mateu (fill).

«Luna de miel» (Wateuffel) per lo quinteto.

Lo quinteto lo componen los professors senyors Planas, Cogul, Guinart, Codina y Camprubí.

Douada la varietat del programa no dubtem, resul- tará brillantíssima la festa.

La esquadra inglesa del Canal de la Manxa que visiterà l' veï port de Tarragona dintre de pochs días es la mateixa que estigué en aquellas aguas en lo mes de Juny últim. La única variació que ha tingut en los barcos que la componen consisteix en que l' acorassat «Royal Sovereign» ha passat à formar part de la escuadra del Mediterrani, que mana l' vicealmirall Hapskins, y en eon reemplás se li ha incorporat a Gibraltar lo nou acorassat «Mars», de 14.900 toneladas. Mana actualment la escuadra del Canal lo vicealmirall Honry T. Stephenson C. B., per haver complert lo temps reglamentari lord Walter. La escuadra sortirà de Gibraltar lo dia 2 de setembre pròxim, ignorantse encare si des de la cala del Peñón anirà directament á Mahó y després verificarà las escalas compresas entre Barcelona y Gibraltar y viceversa.

Lo recordat en lo dia d' ahir en la Administració de Consums per diferents espècies, puja la cantitat de pessetas 776'40.

Correspondència particular de "Lo Somatent"

Barcelona 23 d' Agost de 1893.

Senyor Director:
Benvolgut company: La forta tempesta que desencadenà lo passat dimecres en nostre capital, va ser de fatals resultats y doném gracies á Deu, que no durés mes, puig que es l' espay d' uns quinze minuts va oca- sionar desgracias personals y molts desperfectes en molts edificis.

Las rieres de sopte baixaren plenes de gom à gom y ab furia, emportantse tot quant á son pas trobaven, los carrers de Barcelona convertits en torrents, lo tranzit dels tramvies parats, un fort vent de NO. que feya impossible lo tranzitar sens perill.

La riera de Cassolas, es la que mes mal feua y que de molts anys no s' havia vist tant crescuda.

Dos noys que's trobaven en la citada riera de sop- te foren sorpresos per la forta corrent y se'ls emportà, salvansen un dels dos, degut á la desinteresada valentia d' un subjecte anomenat Joan Soler y Margas, qui desafiant lo perill se tirà dins la riera pera la salvació d' aquells pobrets, no havent pogut ferho ab l' altre per lo motiu de que sols pogué agafarlo per la camisa y la furia de l' agua, li arrebatà, pera mes tard, á las tres de la tarde, escupirlo ja cadavrè en la platja de la Mar Vella, devant del carrer de la Concordia de la Barce- loneta.

Deu lo tingui al cel!

Dimecres pròxim passat se reunió la Comissió del monument á Rius y Taulet y entre alguns acoris presos, ja lo d' activar lo comensar las obras del citat mo- nument.

De lo del fundador del Teatre Català, en Frederich Soler ni sisquera'n parlen y's veu que la cosa anirà molt llarga.

En lo concert que donarà demà diumenge l' Orfeó Català, en lo pintoresch poble de la Illeta, Mésnou, estranerà una composició coral á vuit vens «La bande-

ra catalana» lletra del valent poeta y Mestre en gay saber, en Joaquim Riera y Bertrán y música del mestre García Robles.

La «Societat constructora de material de ferrocarrils» dintre de poch temps començará á construir 150 cotxes tranvias moguts per la electricitat y que van destinats á las líneas de Gracia y de circunvalació.

Segons notícies en la plataforma d' aquets tramvias hi tindrà cabuda 12 personas y molts altres en l' interior.

Los cotxers empunyarán en una ma la palanca y en l' altre lo fré pera parar lo cotxe á curt trajecte.

Han sigut entregadas pera son estreno á l' empresa de la Companyia catalana que actuarà en lo Teatre Principal en la proxima temporada d' hivern las següents obras:

«Al bon carmet-lo de goma ó esperant la professió», sainete dels Srs. Boy Carreras; «Grandesas de la terra», de nostres amics en Lluís Quer y en Bonaventura Sanromà; «Lo Nuvi», del inolvidable en Joseph Feliu y Codina; «L' anell del prometatje» d' en Vidal y Bertrand; «Deliri de grandesa», drama en 3 actes, y «Comedia fí de sige», d' en Joseph M. Aussona y altres de llorejats escriptors.

Ha entrat á formar part de la companyia catalana del Teatre Romea, la simpàtica actriu y filla de Reus, D. Dolores Puchol y l' aplaudit actor Sr. Bonaplate.

La empresa te pera son estreno importants obras original de reputats poetas.

Segons notícies, en la proxima sessió del excelentíssim Ajuntament serà presentat lo programa de las festas, que en cas de ser aprobadas, tindrán lloc en aquesta capital per la Mercé.

De vosté affcm. S. S. amich

Lo Corresponsal.

SECCIO OFICIAL

Institut de 2.ª ensenyansa de Reus

Conforme á lo previngut en las disposiciones vigentes quedrà oberta la matrícula pera l' curs académich de 1897 á 1898, en la Secretaria d' aquest Institut desde el 15 al 30 del vinent mes de Setembre de 9 á 12 del matí.

Lo período de matrícula extraordinari comprendrá desde el 1 al 31 d' Octubre devant los alumnos satisfer dobles drets que l' senyalats pera la ordinaria.

Los alumnos satisfaran vuit pessetas per cada assignatura y segons lo disposit en la regla 14 de la R. O. de 25 de Juny últim abonarán lo recàrrec/transitori de guerra á rahó del 10 per 100 sobre l' import total de la matrícula de cada alumno per medi de tímbris de dit impost.

Satisfaran ademés per cada inscripció 2'50 pessetas en substitució dels drets d' exámen y un timbre móvil de deu céntims pera cada assignatura y papeleta d' inscripció.

Los alumnos majors de 14 anys presentarán al temps d' inscriures sa cédula personal y ls que ingresin per primera vegada presentarán sa partida de naixement.

Los examens extraordinaris y d' ingress s' anunciarán ab la deguda anticipació en la taula d' edictes del establiment.

Lo que d' ordre del M. I. Sr. Director se fa públich pera coneixement dels interessats.

Reus 15 d' Agost de 1897.—Lo Secretari, Lluís de Olavarrieta.

Centro de Lectura

Lo dia primer de Setembre prop vinent quedará oberta la matrícula pera l' curs de 1897-98, de las classes d' Instrucción primaria, elemental y superior, dibuix d' adorn, de figura y lineal aplicat à las arts, pintura y escultura.

Los senyors socis que desitjin concorrer á cualesvol de ditas classes, podrán inscriures en la Secretaria d' aquesta societat, fins lo dia 30 del nombrat mes.

Lo que s' fa públich pera coneixement dels senyors socis.

Reus 26 d' Agost de 1897.—Lo Secretari de torn, B. Domenech.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Joan.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesc

A dos cuarts del vuit del matí d' avuy se celebrarà la Comunió general, y á dos cuarts de 5 de la tarda se cantarà lo trisagi maria, seguirà lo sermon á càrrec d' un Rat. P. Missioner del Immaculat Cor de Maria y s' acabarà ab los actes del Triduo.

Sant de demà.—Santa Rosa.

SECCIO COMERCIAL

Moviment del port de Tarragona

Entrades del dia 27

De Hamburg y escs. en 23 días, v. «Velarde», de 620 ts., ab efectes, consignat als Srs. Mac Andrews y C.

De Bergen y escs. en 20 días, v. noruech «Nordlyset», de 277 ts., ab bacallà, consignat als Srs. Viuda y Nebot de P. Ferrer y Mary.

De Torrevieja en 4 días, pol. gol. «Nuevo Rayo», de 79 ts., ab sal, consignat á D. Joseph M. Ricomá. Despatxadas Pera Barcelona, v. noruech «Nordlyset».

—

BARCOS A LA CARGA

Pera Bordeaux, Oporto, Helsingfors, Abo, Hangö, Borga, Lovisa, Kotha, Viborg, Fredriksham, Nistad, Raumö, Björneborg, Kristinestad, Vasa, Jakobstad, Gamla, Karleby, Uleaborg, San Petersburg y Reval, y pera Moskow, Warschau y Nischni Nowgorod, à flete corrido via San Petersburg, sortirà d' aquest port del 7 al 8 de Setembre pròxim lo vapor rus «Ariadne» que despatxan los senyors Boada germans.

Pera Génova y Liorna, sortirà lo 31 del actual lo vapor «Sagunto», que despatxa don Anton Más y March.

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d' ahir:

Interior	64'65	Filipinas	'
Exterior	80'95	Aduanas	96'12
Amortisable	'	Cubas 1886	96'75
Fransas	'	Cubas 1890	80'
Norts	21'30	Obs. 6 0 0 Fransa	93'25
Exterior Paris	62'25	Obs. 3 0 0 »	50'75
Paris	30'90	Londres	32'96

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los països.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realitzadas en lo dia d' ahir à Barcelona facilitades per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64'63	Fransas	'
Exterior	80'93	Cubas vellas	96'68
Colonial	82'00	Cubas novas	79'96
Norts	21'30	Aduanas	96'12
Obligacions 1 m. 80	80	Oblig. 3 0 0 Fransa	50'56

Exterior	62'12	PARIS	
GIROS		Norts	
Paris	30'90	Londres	32'96

Cambis corrents en lo dia d' ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan Vallés, D. Joan Llauderó Prats y D. Joan Vallés Valduví.

Londres 90 dñ. 00'00 diner 8 dñv. 00'00
Paris 8 dñv. 00'00 Marsella 00'00

VALORS LOCALS DINER PAPER OPER.

ACCIONS	010	010	010
Gas Reusense	850	0	0
Industrial Harinera	600	0	0
Banch de Reus	500	0	0
Manufactura de Algodon.	100	0	0
C. Reusense de Tramvias, privilegiadas al 5 per cent.	415	0	0

ANUNCIS PARTICULARS

TRASLADO

La pasteleria y Confiteria

LA CONFIANZA

C. XIPELLI

GUIA DEL PASSATJER

APROVADA EN FEBRER DE 1897

SERVEI DE TRENS

SORTIDAS

5'04 m. correu (Per Villanova y Vilafranca) 1.^a, 2.^a y
tercera. 8'10 m.—5'23 t.
8'56 m. exprés, primera y segona dimarts, dijous y dissabtes, (per Vilanova).
12'14 t. mercançies, segona y tercera.
1'57 t. correu (per Vilanova).

ARRIBADAS AL A. BOUQUAS

De Barcelona à Reus
5'25 m. (per Vilafranca). 9'46 m. (per Vilanova). 15'8 t. per id.

7'39 t. exprés (dimarts, dijous y dissabtes). 1'21 m.

9'33 m.—1'04 t.—3'10 t.—7'19 y 9'57 nit.
De Mora à Reus

4'21 m.—8'00 m.—12'05 t.—6'04 t.—7'36 n.

De Reus à Tarragona

8'30 m.—9'47 m.—2 t.—7'04 t.
De Tarragona à Reus
7'30 m.—12'25 t.—4'30 t.—8'20 n.

1'28 t. cotxes de 2.^a y 3.^a
9'30 m. y 11'30 n.

De Vimbodi à Reus
9'53 m. cotxes de 2.^a y 3.^a

De Tarragona à Valencia
9'30 m. y 11'30 n.

De Valencia à Tarragona
11'4 m. y 6'30 t.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

De Tarragona, sortida de 8'30 m. el dia 15 de cada mes.

ARRIBADAS

De Tarragona, sortida de 8'30 m. el dia 15 de cada mes.

Quan una ciutat com Reus travessa una crisi produïda per la falta de treball entenen els firmants que tots en general i cada qual en particular tenen la obligació de posar de sa part tots los meus de que pugui disposar pera conjurarla. Los firmants doncs, empressaràs tots, y be ab reduïda esfera d' acció y pràctics en la edificació d' edificis, pera conjurar en lo que es fé, a son alcans la crisi perquè travessan tots los oficis que intervenen en art de edificar y reparar edificis, no han titubejat ni un moment en presentar als senyors veïns de Reus les següents garantías a fi de que en sa vista se decideixin aquells a edificar o reparar los edificis que tingan a bé.

En las obras a jornal lo qui dels quatre dels firmants que estigué encarregat de la direcció de las mateixas, després de dirigir los treballs cumplirà son jornal d' oficial mestre d' casas, no cobrant per las dos cosas más que el jornal de 17 rals.

Aceptarà sens cap repara los oficiais que li indiqui lo propietari y en cas de que ell los

tinga d' aportar, presentarà bons oficiais mestre d' casas, no cobrant mes que el jornal

d' oficial ó sian 16 rals renunciant a favor del amo de la obra lo que per cada oficial

venian fins ara percibint los empressaris en concepte de dret de ferramentas.

Compraran los materials ahont lo propietari los hi indiqui que pera la construcció se

necessitin y en una paraula estarán á las ordres del propietari, que es lo qui paga en to-

tas las obras á jornal.

En las obras que s' efectuin á preu fet los firmants garantisan desde ara la solides de

la construcció y la bondat dels materials que emplearan en la mateixa y presentarán al

públic Reusense la seguent tarifa de preus de las unitats d' obra pera que aquest vegi la

verdadera rebaxa en los citats preus de construcció y s' decideixin á edificar en son pro-

fit y conjuració de la crisi per la que travessa la ciutat de Reus.

En las obras á preu fet los suscrits s' encarregarán, si així ho desitja lo propietari, de

tot lo concernent á la edificació, cerreleria, fusteria y demés articles fins deixar la obra á

punt de ser habitada, ó com vulgarment se diu, á entrega de claus.

Los preus á preu fet son com segueix

MÈTRS CUADRATS

	Ptas. Cts.
Mur de pedra de 45 centímetres d' espessor en barreja á id. de id. de id. id. en argamassa á	6 15
id. de id. de id. id. en rajolas de 30 centímetres en barreja á.	4 60
id. de id. de id. id. en argamassa á.	6 08
id. de id. de id. id. en barreja á.	5 25
id. de id. de id. id. en argamassa á.	3 02
id. de id. de id. id. en rajolas de 1½ á.	2 62
id. de id. de id. id. Comú á.	1 38
Solera de tres gruixos en barreja á.	1 05
Terrat d' Empressari.	0 70
Bovedillas doblades apianadas y enrajolat ordinari á.	3 50
Esgraons de 4 palmos 00, 80 centímetres sens escalonera.	2 83
Telxo de Canyans llis (sense fusta) materials y má d' obra.	2 67
Llatis de Selera en argamassa.	1 84
id. de id. en barreja en obra.	1 14
id. de id. en argamassa en obra.	0 50
id. de id. en murs de pedra.	0 31
id. de guix en Bovedillas.	0 50
id. de id. en Envá pandèrere.	0 20
Colocació y materials del Mosaïch de Valencia.	1 75
id. de id. encrostat al foch.	1 25
id. de id. Baldosas del Hospital.	0 85
id. de id. Artificial.	0 75

NOTA.—Aquests preus se comprenen sols en edificacions de nova planta y dins

de la localitat.

ALTRA.—En las reparacions hi haurà molt poca alteració en los preus segons

los metres de cabuda y posició.

ALTRA.—Cornises, comunas, cuynas, colocació de pedra picada, motillures á

preus molt redunits.

Los firmants: Joseph Magriñá, primer del Roser, núm. 13.—Joan Rodríguez

carrer Sant Francesc, núm. 48.—Francisco Serra, Arrabal baix de Jesús, número

49.—Jaume Notell, carrer Sant Celestino, número 32.

NOTA.—Aquests preus se comprenen sols en edificacions de nova planta y dins

de la localitat.

ALTRA.—En las reparacions hi haurà molt poca alteració en los preus segons

los metres de cabuda y posició.

ALTRA.—Cornises, comunas, cuynas, colocació de pedra picada, motillures á

preus molt redunits.

Los firmants: Joseph Magriñá, primer del Roser, núm. 13.—Joan Rodríguez

carrer Sant Francesc, núm. 48.—Francisco Serra, Arrabal baix de Jesús, número

49.—Jaume Notell, carrer Sant Celestino, número 32.

NOTA.—Aquests preus se comprenen sols en edificacions de nova planta y dins

de la localitat.

ALTRA.—En las reparacions hi haurà molt poca alteració en los preus segons

los metres de cabuda y posició.

ALTRA.—Cornises, comunas, cuynas, colocació de pedra picada, motillures á

preus molt redunits.

Los firmants: Joseph Magriñá, primer del Roser, núm. 13.—Joan Rodríguez

carrer Sant Francesc, núm. 48.—Francisco Serra, Arrabal baix de Jesús, número

49.—Jaume Notell, carrer Sant Celestino, número 32.

NOTA.—Aquests preus se comprenen sols en edificacions de nova planta y dins

de la localitat.

ALTRA.—En las reparacions hi haurà molt poca alteració en los preus segons

los metres de cabuda y posició.

ALTRA.—Cornises, comunas, cuynas, colocació de pedra picada, motillures á

preus molt redunits.

Los firmants: Joseph Magriñá, primer del Roser, núm. 13.—Joan Rodríguez

carrer Sant Francesc, núm. 48.—Francisco Serra, Arrabal baix de Jesús, número

49.—Jaume Notell, carrer Sant Celestino, número 32.

NOTA.—Aquests preus se comprenen sols en edificacions de nova planta y dins

de la localitat.

ALTRA.—En las reparacions hi haurà molt poca alteració en los preus segons

los metres de cabuda y posició.

ALTRA.—Cornises, comunas, cuynas, colocació de pedra picada, motillures á

preus molt redunits.

Los firmants: Joseph Magriñá, primer del Roser, núm. 13.—Joan Rodríguez

carrer Sant Francesc, núm. 48.—Francisco Serra, Arrabal baix de Jesús, número

49.—Jaume Notell, carrer Sant Celestino, número 32.

NOTA.—Aquests preus se comprenen sols en edificacions de nova planta y dins

de la localitat.

ALTRA.—En las reparacions hi haurà molt poca alteració en los preus segons

los metres de cabuda y posició.

ALTRA.—Cornises, comunas, cuynas, colocació de pedra picada, motillures á

preus molt redunits.

Los firmants: Joseph Magriñá, primer del Roser, núm. 13.—Joan Rodríguez

carrer Sant Francesc, núm. 48.—Francisco Serra, Arrabal baix de Jesús, número

49.—Jaume Notell, carrer Sant Celestino, número 32.

NOTA.—Aquests preus se comprenen sols en edificacions de nova planta y dins

de la localitat.

ALTRA.—En las reparacions hi haurà molt poca alteració en los preus segons

los metres de cabuda y posició.

ALTRA.—Cornises, comunas, cuynas, colocació de pedra picada, motillures á

preus molt redunits.

Los firmants: Joseph Magriñá, primer del Roser, núm. 13.—Joan Rodríguez

carrer Sant Francesc, núm. 48.—Francisco Serra, Arrabal baix de Jesús, número

49.—Jaume Notell, carrer Sant Celestino, número 32.

NOTA.—Aquests preus se comprenen sols en edificacions de nova planta y dins

de la localitat.

ALTRA.—En las reparacions hi haurà molt poca alteració en los preus segons

los metres de cabuda y posició.

ALTRA.—Cornises, comunas, cuynas, colocació de pedra picada, motillures á

preus molt redunits.

Los firmants: Joseph Magriñá, primer del Roser, núm. 13.—Joan Rodríguez

carrer Sant Francesc, núm. 48.—Francisco Serra, Arrabal baix de Jesús, número

49.—Jaume Notell, carrer Sant Celestino, número 32.

NOTA.—Aquests preus se comprenen sols en edificacions de nova planta y dins

de la localitat.

ALTRA.—En las reparacions hi haurà molt poca alteració en los preus segons

los metres de cabuda y posició.

ALTRA.—Cornises, comunas, cuynas, colocació de pedra picada, motillures á

preus molt redunits.

Los firmants: Joseph Magriñá, primer del Roser, núm. 13.—Joan